

Országgyűlési Hivatala

Intézkedésszám: 1/6250

Dátum: 2008. Szeptember 16.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Interpelláció

Dr. Szili Katalin asszony
az Országgyűlés elnöke

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91. §-az alapján bejelentem, hogy interpellációt kívánok felteni Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úrhoz „Képes-e a Kormány az állami tulajdonú víziközműveket a jelentőségüknek megfelelően kezelni? címmel.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Az Országgyűlés tavaszi ülészakáján, az idén április 28-án azonnali kérdést tettem fel, miért nem teljesíti a víziközmű törvény megalkotására, a programjában tett ígéretét a Kormány? Kérdésemre Kovács Kálmán a környezetvédelmi és vízügyi minisztérium államtitkára „megnyugtatót”, hogy a Kormány betartja az ígéretét, lesz víziközmű törvény, lezajlott a társadalmi egyeztetés, van kodifikált szövegtervezet, már csak a Miniszterelnöki Kabinet döntésére várnak. Idézem:

„A társadalmi egyeztetése annak a koncepciónak, amelyet elég széles körű munkával kidolgoztunk, 2007 második felében megkezdődött, és ennek a lezárása után létrehoztunk egy kormányzati munkacsoportot, a Vízügyi Minisztérium a Gazdasági, az Igazságügyi, az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztériummal és a Pénzügyminisztériummal, valamint a Versenyhivatallal és a Közbeszerzések Tanácsával. A fentiek 2008 áprilisára el is készítették azt a kodifikált anyagot, amelyben nyitott kérdések maradtak. Ezeket a nyitott kérdéseket megküldtük a Miniszterelnöki Hivatalnak, és most tulajdonképpen a kormánykabinet előtt fekszenek, hogy a kabinet állást foglaljon ezekben a nyitott kérdésekben, hogy a szabályozási folyamat továbbmehessen, és megszülessen az a, nyugodtan mondhatom, történelmi léptékű szabályozás a víziközmű-szolgáltatásban.”¹

Azóta eltelt fél év, a víziközmű törvény ügyében semmi nem történt, sőt „az Országgyűlés 2008. évi őszi ülészakájára vonatkozó törvényalkotási program” tárgyában Ön által Szili Katalinnak, az Országgyűlés elnökének írt levélben a víziközmű törvény nem is szerepel.

Ezzel szemben – mármint, szemben azzal, hogy a víziközmű törvény ügyében semmi nem történt – igen sok minden történt az állami tulajdonú úgynevezett „regionális víziközművek” ügyeiben. Mértékadó források ugyanis egyre - másra híresztelik ezeknek a víziközműveknek az „Új Tulajdonosi Programba” való bevitelét. Persze ismertek a cáfolatok is, amiket az ellenzék tiltakozó felvetéseire a Kormány válaszol, hasonló helyi értékkel, mint amit a tavaszi

¹ Forrás: parlamenti napló

kérdésekre is adott. Be nem tartott ígéreteket tartalmazó válasz – lehet, hogy most is hasonló lesz? Remélem nem!

A valóság ugyanis az, hogy gőzerővel folyik a privatizáció előkészítése. Az egyik Rt-nél már lezajlott különböző tevékenységek kiszervezése „kft”-kbe, egy másiknál a vezetést fejezték le, egy harmadiknál a végiggondolatlan tervek ellen szavazó igazgatósági és felügyelő bizottsági tagokat fenyegetik büntető eljárással. Minden racionalitást nélkülöző tervek erőltetett megvalósítása folyik, hogy hagyományosan jól működő vállalatokat szinte telephelyekké degradáljanak. Senki nem tudja miért, senki nem látott érvanyagot, hatástanulmányt, és senki nem beszélte ezt meg sem az érintett önkormányzatokkal, a lakossággal meg végképp nem. Arról már nem is tesz senki említést, hogy a résztulajdonos, egyébként a lakosság ellátásáért törvényben meghatározott módon felelős önkormányzatok háta mögött zajlik minden. Közben ezek a szolgáltatók egyre bizonytalanabb helyzetbe kerülnek, a bizonytalanság kihat a szervezeti kultúrára, a munkahelyi légkörre, a dolgozók is elbizonytalanodnak, erodálódik a szaktudás, ami nélkül semmi, ez sem megy. Nem hiszem, hogy különösebb kormányzati tapasztalatra lenne szükség annak belátásához, hogy ez rendkívül érzékeny, stratégiai jelentőségű szféra. Így a jelenleg zajló folyamatok azért is furcsállhatóak, mert a MNV Zrt élén éppen olyan ember áll, aki a szakminisztérium államtitkáráként ennek a területnek a felügyeletét is ellátta. Vagy lehet, hogy éppen ezért?

Tekintettel arra, hogy a regionális víziközművek szakmai felügyelete a környezetvédelmi és vízügyi miniszter feladat és hatásköre, másfelől viszont az állami vagyonért felelős miniszter a pénzügyminiszter úr, Miniszterelnök urat kérdzem:

- 1.) Eljött-e már az ideje, hogy a Miniszterelnöki Kabinet döntsön a víziközmű törvényről, mint azt az államtitkár úr – nyilván a Kormány nevében – felelősen kijelentette?
- 2.) Tudatában van-e a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt annak, hogy mivel játszik, tudja-e, hogy milyen stratégiai jelentősége van az ivóvíz-szolgáltatásnak, a szennyvizek elvezetésének, és ártalommentes elhelyezésének?
- 3.) Egyet ért-e Miniszterelnök úr azzal, hogy a regionális vízművek korszerű víziközmű törvény nélküli megbolygatása, és különösen a privatizációja beláthatatlan kaland, az ellátásért felelős önkormányzatok bevonása nélkül pedig felelőtlenség?

Budapest, 2008. szeptember 16.

Katona Kálmán
MDF